

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v D., proti žalovaným **1/ JUDr. J. G.**, p., **2/ Mgr. D. S.**, p., **3/ JUDr. G. G.**, p., **4/ Okresnej prokuratúre Veľký Krtíš**, **5/ M. D.**, bývajúceho vo V., **6/ J. F.**, bývajúceho v D. a **7/ Ing. D. K.**, bývajúceho v C., o **nemajetkovú ujmu**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5 C 224/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2011 sp. zn. 17 Co 64/2011 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd označeným uznesením odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom z 5. januára 2011 č. k. 5 C 224/2008-156, ktorým bol žalobca vyzvaný na doplnenie podania, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho neprípustnosťou poukazujúc na § 202 ods. 3 písm. l/ O.s.p., v zmysle ktorého odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 41 ods. 1 alebo o odvolaní podľa § 209 ods. 1.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože nemá právnické vzdelanie a nemôže právne doplniť nič, čomu nerozumie. Žiadal preto uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie podané proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Nejde o zmeňujúci ani o potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka,

o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť aj odmietnutím odvolania účastníka, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené všetky predpoklady. V danej veci však o takýto prípad nejde.

Odvolací súd správne odmietol odvolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu prvostupňového súdu, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania. Ide totiž o uznesenie, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 43 ods. 1 O.s.p. (teda ktorým bola urobená výzva na doplnenie podania), proti ktorému odvolanie v zmysle § 202 ods. 3 písm. l/ O.s.p. nie je prípustné. Správnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania mu preto neodňal možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová